

DIFERÈNCIES ENTRE

...EN ÈTICA KANTIANA

ÈTICA MATERIAL I ÈTICA FORMAL

ÈTICA MATERIAL és la que qualifica una acció com a bona o dolenta segons la consecució d'un fi universal. Són ètiques de fins i mitjans centrades en el contingut de les accions. Són "a posteriori" perquè l'experiència indica els mitjans a través dels quals hom pot aconseguir un fi determinat. El seu contingut ha estat extret de l'experiència (p. ex. l'aristotèlica, els epicuris)

ÈTICA FORMAL és la que no està determinada per cap fi, sinó per raó del deure (perquè "cal" com exigència interna de la racionalitat. "Formal" significa "que no té contingut" no diu què cal fer, sinó que s'ocupa de "com" cal fer-ho. És **a priori** (universal i necessària), **categòrica** (els seus judicis morals són absoluts, sense excepció) **autònoma** (el subjecte actua mogut per si mateix no per agents externs o diferents de la seva pròpia raó)

ÈTIQUES MATERIALS	ÈTICA FORMAL
Són a posterior	És a priori
Són particulars i contingents	És universal i necessària: cap excepció no és possible
Els seus imperatius són hipotètics: "Si vols lcs fes Ena"	El seu imperatiu és categòric: "has de", "cal que".
Prescriuen la bondat o maldat d'una acció d'acord amb la consecució d'una finalitat	Prescriu la bondat o maldat d'una acció sense referència a cap fi, sinó només a si mateixa.

- **MÀXIMA I LLEI**

Màxima: És el principi subjectiu de l' obrar. Per exemple: un diabètic no pren sucre perquè és perjudicial per a la seva salut. El sucre no és objectivament perjudicial però si ho és per a la seva salut en concret.

Llei: És el principi objectiu de l' obrar: prescriu com ha d' actuar l' individu que actüïguat només per la seva raó. Per exemple: "no robaràs"

- **IMPERATIU HIPOTÈTIC I IMPERATIU CATEGÒRIC**

Un **imperatiu hipotètic** és el que prescriu una acció com a bona per tal d' assolir una acció ("si vols ser feliç sigues honest"). S' expressa en forma condicional. Es divideixen en:

Problemàtics: Quan el fi es pot desitjar o no ("Si vols ser campió olímpic t' has d' entrenar"- però potser no vull ser campió olímpic).

Assertoris: Quan el fi perseguit és la felicitat.

Però els imperatius hipotètics no poden constituir l' essència de les coses morals, ja que inciten a actuar per aconseguir un fi condicionat.

Un **imperatiu categòric** és el que s' imposa a la voluntat humana d' una forma absoluta, sense cap mena de condició. És el fonament de la moralitat. Té tres característiques:

Autònom: L' individu ha d' actuar seguint els dictats de la seva pròpia consciència, guiant-se només per mitjà de la seva raó.

Universal: Ha de valer arreu com a principi de legislació

Apodíctic: Té validesa d' una manera necessària i incondicionada; no està sotmès a cap condició o contingència, sinó que ha de ser acceptat de forma absoluta.